

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ
ΤΗΣ ΜΕΤΑ
ΜΑΡΚΟΝ
Βασιλείας Ἰσορίων
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Τινὶ μὲν βίῳ Αλέξανδρος ἐγκίσατο, τέλειτε ὅποιῳ, βασιλούσας ἐτὸν τεοσαρεσκαΐδενα, ἐν τοῖς φροειρημάσιοις ἐδηλώσαμεν. Οὐδὲ Μαξιμῖνος φρελαβὼν τῶν ἀρχῶν, πολλῶν μεταβολῶν ἐποίσατο, ἔταχύτατα, καὶ μῆτι πολλὰ φόβες τῇ σέζουσίᾳ χώμανος, ἐκτε φραείας καὶ πάνυ ήμέρες βασιλείας, εἰς τυραννίδος ὀμόττα μετάγεν πάντα ἐπειράτο, δυσμενεῖαν ἔαυτῷ συμειδώς, ὅτι τε φρῶτες ἐξ οὔτελοίας

τῆς ἔχαπτις, εἰς τοσαύτῳ τύχῃς ἥλασε· φύ-
ση δὲ οὐδὲ τὸ ἕθος, ὡς περ καὶ τὸ γένος, βάρ-
βαρος· τότε φονικὸν, πάτερον ἔχων καὶ βη-
χάρειον, πορόνοιαν ἐποιεῖτο, δι’ ὠμόπτος τινὸς
ἀρχῇ βεβαιώσας, δεδιὼς μήτι τῇ συγκλήτῳ
καὶ τοῖς ὑπηκόοις δικαταφρόνιτος γίγνεται, οὐκ
εἰς τινὸν παρεστῶν αὐτῷ τόχην αἴφορωσιν,
ἄλλον εἰς τὰ τῆς γυναικείας δύτελλον αἵργυρα. τε-
θρύλλιτο δὲ θῆρις πᾶσι, καὶ διεβέβλητο, ὅτι
δὴ ποιμαίνων ἐν τοῖς Θρακίοις ὄρεσιν, ἔπιδες
τε αὐτὸν δῆρε μέγεθος καὶ ἴχυν σώματος, εἰς
δύτελλον καὶ βηχάρειον σρατειῶν, ώστε τῆς τύ-
χης ἔπι τὸν Ρωμαίων ἀρχήν κέχειραγώγητο.
εἰδέσις δὲ τοὺς τε φίλας παῖτας, οἱ συμῆσαν
τῷ Αλεξανδρῷ, συνέδροιτε ώστε τῆς συγκλή-
τος βαλῆς ἔπιλεχθεῖτες, ἀπεσκεύασατο· καὶ
ὅς μηδεὶς τινὸν Ρώμην ἀπέπεμψε, τωδεῖς δὲ
ἔπι παροφάσει διοικήσεως ἀπεσείσατο, μόνος
εἶναι βαλόμηνος ἐν τῷ σρατῷ, καὶ μηδενὸς αὐ-
τῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως δύρφυτος κρείττο-
να· ἀλλ' ἵνα ὥστερος οὖτε ἀκροπόλεως, μηδεκῶς
αὐτῷ παρόντος, ὡς νέμεται αἰδών αὐάγκην εἶχοι,
τοῖς τυραννίδος ἐργοῖς χολάζοι. τινὲς τε θερα-
πείαι πᾶσαι, ή συγγεγόνει τῷ Αλεξανδρῷ
τοσάτων ἐγένετο, τῆς βασιλείας αὐλῆς ἀπέπεμ-
ψε. τοὺς δὲ πλείστους αὐτῷ καὶ ἀπέκτεινε,
ἔπιβαλλας τοπτόνων. ἦδει γαρ ἀλγεῦντας ἔπι
τῇ ἐκείνῃ αἰμαρέσει. Εἴτι δὲ καὶ μᾶλλον αὐτὸν
εἰς ὠμόπτα, καὶ τινὸς ἀπαντας ὄργην

επρέκαλέσατο, συνωμοσία τὶς διεβληθεῖσα,
κατ' αὐτὸς συγκροτύμην, πολλῶν τε ἐκποντάρ-
χου συμπνεόντων, καὶ τὴν δόσον τῆς βελῆς ἀπάν-
των. Μάγνος τὶς δύναμα ἦν, τὴν δύσπανειδῶν
τε καὶ ὑπατούκτην. οὗτος διεβλήθη σωμάγειν
κατ' αὐτὸς χεῖρα, καὶ σρατιώτας τινὰς πείσας,
εἰς αὐτὸν τῶν ἀρχῶν μετάγειν. οὐ δέ συσκοπή-
ταιά της εἰλέγεται εἰσεδωμα. γεφυρώσας πό-
ποταμὸν ὁ Μαξιμῖος, ἔμελεν ὅπῃ Γερμανὸς
διεβίσεσθαι. ἔμα γὰρ τῷ τὸν ἄρχειν αἰδολα-
βεῖν, δύσθενος πολεμικῶν ἥρξαν, καὶ σώ-
ματος μέγεθος καὶ ἴχυς σρατιωτικῶν καὶ εἴμ-
πειρίαν πολεμικῶν, δοκῶν ὅπλα λέχεσθαι, εἴρ-
γοις τὸν δόξαν, καὶ τὸν τὴν σρατιωτῶν ψόλην
ἔπιεσθο. τόν τε Αλεξανδρὸς μέλιστιν, καὶ τὸν
φόρος τὰ πολεμικὰ ἔργα δειλίαν, ἐλέγχειν ἐ-
πειρᾶτο, εἰκότως κατεγνωσμένους. αὔτουν δε τοῦ
καὶ γυμνάζων τὰς σρατιώτας καὶ διέλιπαν, αὐτὸς
καὶ ὅπλοις ἀν, καὶ τὸν σρατὸν ἀεὶ παρορ-
μῶν. τότε τοίνυν τὸν γέφυραν ζεύξας, ἔμελ-
λεν ὅπῃ Γερμανὸς διεβίσεσθαι. οὐ δέ Μάγνος
ἰδεόμενος σρατιωτῶν καὶ ὀλίγυς, ἀλλὰ τὰς οὐδο-
χωτάτας, καὶ μάλιστα τὰς τὸν φρερῷ τῆς γε-
φύρας καὶ τὸν ὅπλονέλειαν πεπισθυμένας, αὐτο-
πλεῖσθαι, μηδὲ τὸ διεβλεῦσαι τὸν Μαξιμῖνον, λύ-
σαντας τὸν γέφυραν, προδίψαντες τοῖς βαρβάροις,
ἢ καὶ ὑπαρχώσοντες αὐτῷ εἴπειν οὖθα. πλάτει γὰρ καὶ
βάθει μέγιστος ὁ ποταμὸς ρέων, αἴβατος αὐτῷ
εγίνετο, οὔτε νεῶν κατένε ποτε τοῖς πολεμίαις

οὐχθαῖς, τῆς γεφύρας λυθείσις. Ή μὲν τῆς διαβολῆς φύμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθῆς ὑπάρξασα, εἴτε ωδὸν τῆς Μαξιμίνης συσκόδα-
θεῖσα. ἀκειθὲς δὲ εἰπεῖν τὸ ράδιον, ἐπεὶ εἴ-
μψιν αἰεῖ ἐλεγκτος· μήτε γὰρ κείσει τινὶ με-
ταδός, μήτε διπλογίᾳ, πάντας, τὸς ὑπώπ-
τος, αἴφνιδίως σωματιδίτας, ἀφειδῶς ἐφό-
νδσαν. Εγένετο δέ τις καὶ Οὐρούνων τοξοτῷ ἀ-
πόσασις, οἵ πάνυ ἀλγεῦντες ἤπειρον τῇ Αἰλεζαί-
δρῳ τελοῦται, θειτυχόντες τῷ δόποντὸν ὑπατείας
καὶ φίλων Αἰλεζαίδρῳ τινὶ, (Κχαρτίνος δέ ήν
ὄνομα, ὃν Μαξιμίνος ἐκπέμψας ήν τὴν σρατῆ)
ἀρπάσαντες ἄκουτα, καὶ εὖδον προειδότα, σρατ-
γὸν ἐαυτῷ κατέβησαν, πορφύρᾳ τε καὶ πυεὶ
πομπέοντα, ὀλεθρείοις τιμαις εκόσμησαν, ἥπει τε
τὴν ἀρχεῖν τὴν, εἴτε βαλόμενον. Εκεῖνος μὲν δὲ
ἐν τῇ σκληρῇ καθάπειδων, ἥπει βαλλεῖσθεὶς νύκτωρ,
αἴφνιδίως αὐγρέσθη ωδὸν τῆς συνόντος αὐτῷ, καὶ
δοκεῖντος φίλε, τῇδε Οὐρούνων πρότερον ἡγεμονίας
(Μακεδῶν ήν ὄνομα αὐτῷ) καί τοι τῆς ἀρπαγῆς,
καὶ τῆς δόποσάσεως ἀρχηγός καὶ δόμογνώμονος τοῖς
Οὐρούνοις γέμομεν. Ός δέ μίαν αὐτίαν ἔχθρας,
εἴτε μίσγες ἔχων, ἀπέκτεινον αὐτὸν, ὃν ἦρπα-
σέ τε καὶ αὐτεπεισαν, οἰόμενός τε μεγάλα χαεί-
ζεδαι τῷ Μαξιμίνῳ, τὸν κεφαλῶν δόποτεμῶν,
εκόμισαν. οἱ δέ ήδη μὲν ἥπει τῷ ἔργῳ, σερι-
θεῖσις πολεμίας, ὡς φέτο, ἔκεινον δέ, καί τοι
μεγάλα ἐλπίζοντα, καὶ δοκεῖντα αἱμοιβῆς
ξαρέτε τούτεδαι, ἀπέκτεινον, ὡς καὶ τῆς δόπο-

τάσσεως γεγονότα αρχηγὸν, καὶ διοκτείναντα, ὃν αὐτὸς ἀκούτα αἰέπεισεν, ἀπισόν τε θρόμετος οὐδὲ τὸ φίλον. Τοιαῦται μὲν διὰ τινες αἰτίαι, εἴτι μᾶλλον εἰς ἔραχύπτα καὶ ωμόπτα πάκοντας τὴν Μαξιμίνα θυγατέραν, καὶ πρότερον ἔτο πεφυκῆσαν. Λῶ δὲ καὶ τὴν σύζυγον Φεβερώτατος, καὶ μέγιστος τὸ σῶμα, ὡς μὴ ριδίως αὐτῷ τινά, μή τε Εὐλαύων τῇδε σωμασκόντων, μήτε Βαρβάρων τῇδε μαχιμωτάτων οὔσισθαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διοικήσας δὲ τὰ προειρημένα, πάντα τε τὸ στρατὸν αὐτολαβὼν, καὶ διαβὰς ἀφόβως τὴν γέφυραν, εἶχετο τῆς πόρου Γερμανὸς μάχης. μέγα δέ τι πλῆθος, καὶ χεδὸν ἀπασαν τὴν Ρωμαίων διάβασιν σὺν ἑαυτῷ εἰσῆγαγε, Μαυρεσίων τε ἀκοντισῶν αὐτοῦ πάμπλεισον, καὶ ποξοτῆς, Οσροειῶν τε καὶ Αρμενίων. ἐν τοσανοῖς μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σύμμαχοι, καὶ εἴτινες Παρθιαίων, ἢ Χάμασι πειδούτες, καὶ αὐτομολίσαντες, ἢ ληφθούτες αἰχμάλωτοι, Ρωμαίοις εἰδότες. τὰ δὲ πλήθη πάντα τὰ στρατά, καὶ πρότερον ὅποδε Αλεξανδρὸς ἦποισο, οὐδὲν δὲ υπάρχει τὴν Μαξιμίνα, καὶ εἰς πολεμικὴν ἀσκήσιν συγχειρόπιτο. μάλιστά τε οἱ ἀκοντισαί, καὶ ποξόται, πόρους τὰς Γερμανῶν μάχας ὄπιτιδειοι Εροδιανοί.

δοκεῖν, κακέρχοντές τε αὐτοῖς κάφως ωροσ-
δοκῶν, οὐδὲ αὐτοῖς πάδιος. Γενόμενος δὲ
οὐ τῇ Φολευμίᾳ Μαξιμῖνος, πολλὴν γλεῦ ἐπῆλ-
θεν, ἀδειος αὐτῷ αὐτεστότος, ἀλλὰ τῷ Βαρ-
βάρων αὐτοκεχωρικότῳ. ἐδίξ τε γνώσαν τινὲς
χώραν, μάλιστα τῷ λιίων ακμαζόντων, τοῖς τε
κόμαις επικεράς, φαρπάζειν ἐδίδε τῷ σρα-
τῷ. οὐκαρέσσατο δὲ τὸ πῦρ ἀπομέτρου τοὺς τε
πόλεις αὐτῷ, τοῖς ἔχεσσι, καὶ τὰς οἰκήσεις αὐτά-
σας. λίθων μὴν δὲ παρ' αὐτοῖς, οὐ πλίνθων
οπτῷ προάνις. ὅλη δὲ αὔδσιόροι, οὐδὲν ξύλων
χριστὸς εκτενεῖας, συμπιγνυόντες αὐτοῖς καὶ ἀρμό-
ζοντες, σκλησποιεῦνται. οὐ δέ Μαξιμῖνος ἤπι πο-
λὺ μὴν προεχώρισε, πράττων τε τὰ προειρι-
μένα, καὶ λείας ἀπελαύνων, διδύξτε τὰς ἀγέ-
λας τοῦ σρατοῦ, αἵς περιετύχασσον. οἱ δέ Γερ-
μανοί ἐπό μοι τῷ πεδίῳ, καὶ εἴ τινες ἥσαν χω-
ραν αὔδσιόροι αὐτοκεχωρίκεσσαν. οὐ δέ ταῖς ὅλαις
ἐκρύπτουντο. θεῖτε τὰ ἔλη διέξιβον, ώς ἐκεῖ
τὰς μάχας καὶ τὰς ἐφόδιας ποιοῖντο, τῆς συνε-
χεῖας τῷ φυτῷ. ἀπαχολόστης εἰς ἐαυτῶν τὰ βέ-
λη καὶ τὰ ἀκόντια τῷ πολεμίων. τῷ τε ἀγχιβα-
θῆς τῷ ἑλῶν, Ρωμαίας μοι δι' ἄγνοιαν τῷ τό-
πῳ, διτσφαλῆς ἐσομέντες, ἐαυτοῖς δέ, δι' ἐμ-
πειρίαν τῆς χώρας ἐγνωκόσιν, ἀβατε καὶ αὐτί-
τυπα τῷ τόπῳ, εἰς γόνυτε βρεχομένοις δηλέ-
χεν πάδιος. εἰσὶ δέ καὶ περὸς τὸ μήχεδαι ἐγγε-
γματισμένοι, ἀτε μόνω λαζῶν τοῖς ποταμοῖς
χωμένοι. οὐδὲν ἐκεῖνα δι' μάλιστα τὰ χωρία αἱ
συμ-

συμβολαιή σύγινοντο, εὐθανάτης αὐτὸς
οὐ βασιλεὺς τῆς μάχης γέρεσ. ὅπλα γάρ την ἔλει
μεγίστω, τῷ μὲν Γερμανῶν εἰς αὐτῷ σπάχερά-
των εἰς φυγὴν, εἰς διώξην δὲ Ρωμαίων ἐπέστησε.
Τοῖν ὄκνάντων, πρῶτος ὁ Μαξιμίνος ἄμα τῷ
ἴππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἔλει, καί τοι ὥπερ γα-
τέρα τῷ ίππῳ Βρεχομίχῃ, τὸς αὐδεστῶτας ἐ-
φόνεσε Βαρβάρος, ως τὸν λοιπὸν σρατὸν αἰδε-
δούτα, προδόνατ μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτῷ Βα-
ρβάρος, τολμησάτε ηγὸν τοὺς ἐλεστούς εἰσελ-
θεῖν. πολὺ δέ τι πλῆθος ἐκατέρωθεν πε-
σεῖν, καὶ Ρωμαίων μὲν, τῷ δὲ Βαρβάρων
καδὸν τῷ τότε παράσταυδυάμων, στρεψόντος
τοῦτο, ως τό, τε ἔλος σωμάτων πληρωθῆσαι,
τῷ τε λίμνῃ αἱρατι κεραδεῖσαν, πεζομα-
χῆστι σρατῷ ναυμαχίας ὀψίᾳ κατέρχεται. Ταύ-
την τῷ μάχῃ, καὶ τῷ σεισμοῖσι αὐτῷ, τὸ μό-
νον δέκα χειρομάτων, τῷ τε συγκλήτῳ, καὶ τῷ δί-
μῳ ἐδίλωσεν, ἀλλὰ καὶ χαρφεῖσαι κελσόσας, με-
γίσταις εἰκόσιν αὐτοῖς πρὸ τῷ βελτίωτερῷ, ἵνα
μή μόνον ἀκέστην τὰ γνόμυμα, αἷλα καὶ βλέ-
παν ἔχωσι Ρωμαῖοι. τῷ δέ εἰκόνα υἱεροῦ κα-
τῆλος οὐ σύγκλιτος, μηδὲ τῷ λατρῶν αὐτῷ τρ-
υμῶν. γεγόνασι δέ καὶ ἔτεραι συμβολαιῆι, τοῖς αὖτις
ως αὐτοργός τε καὶ αὐτόχειρ τῆς μάχης, σεισμῶν
τε πανταχοῦ ἐπηνεῖτο. Πολλὰς δέ χειροσάμφυτες
άντων αἰχμαλώτες, καὶ λείαν ἀπελάσσας, χει-
ρώνος ἦδη καταλαβάσαντος, ἐπανῆλθεν εἰς
Παίσιας, σὺ τε Σιρμίῳ Καζίβαντή μεγίτην εκεῖ

πόλει δοκέσῃ, τὰ πρὸς τὴν εἰσόδου εἰς τὸ ἔαρ
παρεστῶντα. ἡπείλει δὲ (καὶ ποιόσειν εἴμελ-
λει) εἰκόνει τε καὶ ωτάξειν τὰ μέχει Ωκεα-
νῷ, Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ταῦτα μὲν τὸν πολεμικὸν τοιοῦτος ἦν, καὶ εἰς δά-
ξαν ψύρθη αὐτὸν ἡ πρᾶξις. ἀυτῷ, εἰ μὴ τοῖς οἰ-
κείοις καὶ τοῖς ὑπικόσις βαρύτερος ἐγεγόνει, καὶ
φοβερώτερος. τί δέ τοι ὅφελος, βαρβάρων αὐτο-
ρυμνίων, πλειόνων διφοιτίων φόνων τούτῳ
τῷτε Ρώμῃ, καὶ τοῖς ὑπικόσις ἔθνεσιν; Η
λείσεις αἰχμαλώτων ἀπάγειν τῶν ἔχθρῶν, γυ-
μνύντας ηγέτην τὰς κάστρας ἀφαιρύμενον τῶν οἰ-
κείων; αὖτε τε δέ πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρό-
κλισίς δέδοτο συκοφανταῖς, εἰς τὸ ἐπιρεάζειν,
καὶ κινεῖν πράγματα προγονικά, εἰ τύχοι, καὶ
ανεξέλεγκτα, μόνον τέ τις κλιθεῖς εἰς δικαστή-
ειον τὸν συκοφαντεῖς, διδέως ήττηκόσις ἀπήνει,
καὶ τῶν ὑπαρχόντων παίπων σεριθείς. ἐκάστης
γάρ τοι μέρας ἦν ἰδεῖν τὰς ἔχθρες πλευριώτα-
τες, τὰς διπλάσις μετατίντας. τοσαύτη τις ἦν
τῆς τυραννίδος ἡ φιλοχρυματία, διπλή προφά-
σει τῆς τριταράτης σρατιώτας χρημάτων συμε-
χεῖς χορηγίας. ἦν δὲ τοὺς τοις ὥστι κύρος ἐς
ἀρχολαίς, ἡλικίας τε καὶ αξιώματος ἀφειδῶς θ-

χωρ.

ΕΡΙΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΟΝΙΣΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΠΕΠΤΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΒΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΤΟΝΙΣΜΟΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

χων. πλείστας γάν την ἔθνη, καὶ σρατόπεδα πε-
πτισθμένων, μὴ υπατείας τιμών, οὐδὲν δῆλον
βοτανούς περοσθμορθύων, ἐκ μικρές καὶ δύτελλας
νεφολῆς, αὐταρπάντας ἐποίει. καὶ ἐκέλεστέ τε
τὸν υπηρεσίας, μόνας ὀχύμασιν ὑπειθούτας
ἀγεθαῖς νύκτωρ καὶ μετ' ίμέραιν, οὐδὲν οὐτας εἰς
αναπολῶν, οὐδὲν στιθειας, εἰς τύχοι, διότο τε με-
σημβρίας, εἰς Παιώνας, εὑθα διέβιβε. σκύ-
λας δὲ καὶ υβρίσας, φυγαῖς οὐ θανάτοις εἶναι
μία. ἐν ὅσον μὲν γὰν τὰς καθ' εὔθετάς εἰ-
ποράτετο, καὶ μέχεις οἰκείων εἴμισι οὐ συμφο-
ρα, ως παντι τοῖς δήμοις τῷ πόλεων, οὐ τοῖς
ἔθνεσι διέφερε.,, (τὰ δὲ τῷ διδάσκοντεν δο-
κάντων οὐ πλαστίων πταίσματα, περὸς τῷ
δύχλων ως μόνου ἀμελεῖται, ἀλλα τινας τῇ
κακοΐζειν καὶ φαύλων εἴδοτε καὶ διφράσει,
φθόνῳ τῷ κρειττόνων καὶ δύτυχάντων) ἐπεί-
δε ὁ Μαξιμίνος τὰς πλείστας τῷ ἀνδόξων οἴκων
εἰς πνίαν πελεύσας, ἀ δι μικρὰ καὶ ὀλίγα,
αὐτάρκῃ τῇ αὐτῇ βαλίσει φέστο, μετῆλθε
τὴν τὰ δημόσια, καὶ εἴ τινα λίγα χρήματα πο-
λιτικὰ, εἰς διδύνιας οὐ νομίσει τῷ πολιτῷ ἀ-
θροιζόμενα, εἴ τε θεάτροις οὐ παντυρεστιν αὐτ-
κείμενα, εἰς ἑαυτὸν μετῆγε, ναῖν τε αὐτάθιμα-
τα, θεῶν τε ἀγάλματα, καὶ ἡρώων τιμᾶς, καὶ
εἴτις λίγος δημόσιων ἔργων, οὐ καλῶς
πιστεύει τι πόλεως, οὐδὲν οὐδέτε. διπέρ καὶ μάλιστας
τοῖς δημίους ἐλύπησε. Καύθος τε δημάσιον ἔμε-
τοι,

ποίει, δέχεται μάχην, καὶ αὐτὸς ὅπλων, ὁ τοιούτος πολιορκός· οὐδὲ τινὰς τὴν διμοτύλην καὶ χεῖρας αἰσθαντούσι, καὶ τὰς κεφαλὰς φρεροῦνται, στοματεῖσθαι ἔχειν, πρότερον αναιρεθεῖσταις πορθεῖσθαι βαριῶν πεσεῖν, οὐδὲ σκύλος τῆς παρθένους ιδεῖν. Κατεύθυντο δὲ μάχαις, κατὰ τὰ πόλεις καὶ τῇ Εὔη, διοιδανον τῷ στρατεύματι τοῖς προτομέοις, οὐειδίζοντας οὐτοῖς ξειράσθιας συγχρόνων τοῦ οἰκείου, οὐδὲ διὰ τοῦτον τούτος τὸ Μαξιμίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Aγίτου μὲν δὲ πιστούς, οἵτις γε ἄλογοι, εἰς μῆβας καὶ δοτόσασιν τὸν ἔχλακας παρεῖχον· καὶ παντεῖς μὲν εὐχόκτο, καὶ θεάς τὰς αἱδηχεμένας ἀπεκάλυψαν, ἀρχαδας δὲ ψέστις ἐτόλμα, εἴ τε συμπληρώματις αὐτῷ Φιετὸς βασιλείας, εἰς μισθροῖς καὶ δέπλαζον προφάσεως (οἷς τυραννίδος αφάλματα) πρώτοι δπλα εκίνησαν, οὐδὲ δεσόσασιν δύτας οὔρμησαν Λίβυες, οἵτις αἰτίας θοιάς δε. Επερόπολέ τις τῆς Καρχηδονίας χώρας ἑαχύσσεται, καὶ μὲν πάσης αἱμότιτος, καταδίκαιος τε ἀποιεῖται, καὶ χρημάτων εἰσπράξεις, Βαλάμυρος μύδωνι μετέπειτα τῷ Μαξιμίνῳ. Εκείνος τοιούτος οὖτε μὲν αἱμότιτος τῷ εἰσυτούσιον, εἰπελέγεται· οὐτοί τε προσετίνεις τῷ τελείστῃ τῷ

πε, εἰ καὶ αὐτοίως γῆισοι ἐμπεπτόκεσται, τόποι
τοῦ κίνδυνου πρόπτου εχούτες, καὶ τινὲς ἐκεῖνα φέρονται
λογικατίαι εἰδότες, ἀκούτες ὅμως τούς λόγιποι
ἀμφιζοντο. Οἱ τοίνυν καὶ τινὲς Αἰβύνες οὐκέτησαν
ποιούσας, τοῖς τε ἄλλοις βιαίως προτεφέρετο, καὶ
γεωνίσκες τινάς τῷ παρέκεινοις εὖ γεγενέθησαν
καὶ πλεσίαιν, καταδίκαις ψυλλαβεῖν, εἰδοράτη
τειν τὰ γῆιματα διδέως ἐπετράπετο, παῖδώντων
τε καὶ παρογγενικῶν γάσιῶν αὐτοὺς αἴφαιρενθανε. οἱ
οἵσις ἀλγήσαντες οἱ νεανίσκοι, τὰ μὲν γῆιματα
άυτοῖς ἀποδῶσεν ὑπέρχοντο, θεῖον ἡμέραν αὐτί-
σαντες αὔστιν. σωμαψισίαι δὲ ποιοσάμφοι,
παῖτας τε, γάρ οἱ δεσμοί, οἱ πεπονθότας τὶ δεξα-
μένοι, οἱ παθεῖν διδοικόπτες, αἴπατείσαντες κελδέες
οἱ νύκτωρ κοτελθεῖν τοὺς ἐκ τῶν αἰγῶν νεανί-
σκες, ξύλατε καὶ πελέκεις θηριφέρενται. οἱ δε
πειθαρίτες, κελδέασι τοῖς δεσμόπταις, πρὸ τῆς ἔω-
σινηλθού εἰς τὴν πόλιν, κρύπτοντες τὸν τοῦς
ἔδησιν, οἱ ἐφερού αὐτοχεδίς πολέμιος ὄπλα.
μάγα δέ τι πλῆθος πειθούση. φύσει δὲ πο-
λυανθρωπος γέσα οὐ Λιβύη, πολλάς εἶχε τοὺς
τιμὸν γένει γεωργήσαντες. ἀμα δέ τοῦ οἰδηδρα-
μένη τὸ πειθόρθειον πορθελθόντες οἱ νεανίσκοι,
τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκετῶν κελδέασιν αὐτοῖς
ἐπειθεῖται, οὐδέ οὐτας μέρος τῷ λειπόντῳ πλήρες,
προστάζοντες τότε θάνατολύπτειν, οἱ ἐφερού ὄπλα,
καὶ γρυγαέας αὐθεσάναι, εἴ τινες οἱ στρατιωτῶν οἱ
δημοσῶν αὐτοῖς θηλίοισι, εἴκοσιοι τῷ γρυποσορεύσει
ἔργοι. αὗτοὶ δὲ λαβόντες τούτην τὴν πόλια,

προσίασι τῷ δημόπῳ, ώς δὴ θέλει τῆς δημόσεως πῶν χρημάτων διχλεξόμενοι. προστεσόντες τε αἰφνιδίως, καὶ προσδοκήντα πάσαντες φονεύσσι. πῶν δὲ θέλει αὐτὸν στρατιωτῶν γυμνωσάντων τὰ ξίφη, τῷ τε φόνῳ ἐπεξελθεῖν θελόντων, οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν κατελιλυθότες, προβαλόμενοι τότε ξύλα καὶ τὰς πελέκεις, ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, τὰς αὐθεντῶτας ράδίας ἔβαντο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Οὕτω δὴ προχωρήσαντος τῷ ἔργῳ, οἱ νεανίσκοι ἀπαξὶν δημογράφοις γρύμενοι, μόνην ἥδεσαι ἑαυτοῖς σωτείαν ὑπάρχουσαι, εἰ τὰ πλημμύρατα αὐτοῖς αὐξάνονται ἔργοις μείζοις, καὶ κοινωνὸν τῷ κινδύνῳ τὸν ήγεμόμενον τῷ ἔθνας οἰδαλόβοις, παῦ τε τὸ ἔθνος αὐτοπείσμαντος εἰς δημόσιον, ὅπερ ἥδεσαι πάλαι μὲν εὔχεδαι μίσει Μαξιμίν, φόβῳ δὲ καλύεδαι. σωὶ παντὶ τοίνυν τῷ πλήθει, ἥδη μεσαζόσης ήμέρας, ὅπασιν ὅπλα τὰ αὐθυπατέοντος οἰκίαν. Γορδύγανὸς μὲν λῦ ὄνομα, κλήρῳ μὲν τῶν αὐθυπατείαν λαχών, πρεσβύτης δὲ, εἰς ἔτος ἥδη θείπτης ὄγδοηκοστὸν εληλακώς, πολλῶν δὲ πρότερον ἀρξας ἔθνων, σὺ τε πράξεσθι μεγίσταις ἔξεταστοις, ὅθις αὐτὸν τε ἥδεως ωραδέξαδαι τῶν ἀρχείων ὕστο, ὡσερ χορυφαῖον τέλος ποντο-

ἀρογμονιών παράξεων, τιώ τε σύγκλιτον καὶ
τὸν Ρωμαίων δῆμον ασμόνως δέξαθαι αὐδρα
καὶ γεγονότα, καὶ ἐκ πολλῶν ήγεμονιῶν, ὥσπερ
κατὰ ἀκολούθων ἐπὶ τόπο ἐλθόντα. Συνέβαντο
δὲ ἐκείνης τῆς ημέρας, ἵνα παῦτα ἐποράττετο,
οἵκοι τὸν Γορδιανὸν δῆμον Βενιζήσοντα, δε-
δωκότα τοῖς καμάτοις αὐτοπαυλαν, αργίαν τε ταῖς
παράξεσιν. οἱ δὲ νεανίσκοι ξιφίρεις σωὶς παντὶ^{ΕΠΙΑΣΤΡΗ ΤΟΜΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΜΗΝΟΣ ΕΠΕΥΓΜΑΤΙΚΟΝ ΚΛΗΡΟΝ}
πλήθει, βιασάμμοι τὰς ταῖς αὐλίας ἐφε-
σῶτας, εἰσιδίσαντες, καταλαμβάνονται αὐτῷ
ἐπὶ τινος σκιμποδίας αὐτοπαυόμμον. Τόνταί τε
δὲ χλαμύδι πορφυρῷ φερόβαλλοι, σεβασμίας
τὴν τιμαῖς προσαγορεύσαν. ὁ δὲ πέμπτος
τὸ φράγματος ἐκπλαγεὶς, ἐνέδραν καὶ συσκόλια
ἔχει βιβλῆς, καθ' ἑαυτὸν νομίζων, ρίψας ἀ-
πὸ τῆς σκίμποδος εἰς γλῶς ἑαυτὸν, ἐδεῖτο φεί-
δεθαι γέροντος, μιδοὺ αὐτὸς ἀδικήσατος, σώ-
ζειν δὲ τὴν πίσιν καὶ τὴν εὔνοιαν τῷ βασιλέον-
τι. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν ξιφίρεις ἐνέκειντο, ἐκεῖνος
δὲ ψαύεις καὶ ἀγνοίας ἐκ τῆς πεπραγ-
μόν, γέδε τὸ πῆς παράστησι οὐτον, εἰς τὸν νεα-
νίσκων, ὃς λέγει αὐτῷ οὐδέποτε καὶ δικάμει λόγων
προτίχων, τὰς λειπτὰς καταστηάσας, ήσυχάζειν
τε προσάξας, ἔχων πρόκοπον τὸν δεξιαν, ἐλε-
ξε πρὸς αὐτὸν τοιάδε .,, Δύω κινδύνων προκειμέ-
νων, τὰ μὲν παρέντος, τὰ δὲ μέλλοντος, καὶ τὰ
μὲν ἦδη προδῆλα, τὰ δὲ τὸν αἱμοφιβόλω τύχην
ἐλέθαι σε δεῖ σύμερον, σώζεθαι μεν η-
μῶν, καὶ πιστεῦσαι σεαυτού ἐλπίδι χρείττον, πού-

πάντες πέπισθήκαμεν, οὐδὲ πεθαῖνεις ἔδη περθές ήμῶν. εἰ μὴ γά τοι παρόντα ἔλοισ, πολλὰ τὰ ιφόδηλα εἰς ἀγαθὰς εἰλπίδας, τό, τέ Μαζιμίνος καὶ πᾶσι μῆσος, πάθες τε τυρανίδος ὡμῆς ἀπάλαξις, καὶ ταῖς αὔρογχοιμάσις περίεστιν δύδοκίμισις. σὺ τε σύγκλητῷ, καὶ τὸ Ρωμαίων δῆμῳ γνῶσις καὶ αἵσημος, καὶ τιμῆς σύδοξος αἱσί. αὐτεπόντι δέ σοι, καὶ μὴ συμπνόσαντι ήμῖν τίμερον, τέλος ἔπικείσεται. Λόγιλάχμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ εἰ δέοι, περοπαλέσαντες. ἐργον δὲ ήμῖν τετόλμηται, μείζονος λότογνώσεως δεόμενον. καῖται γαρ ὁ τῆς τυρανίδος υπηρέτης, καὶ δίκας ὠμότητος παρέχε, φονδύτεις υφ' ήμῶν. εἴφ' οὖς λῷ μοι ήμῖν σωάρῃ, καὶ κοινωνὸς τῷδε κινδύνου γέρῃ, αὐτὸς τε τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς διπολαύσεις, τό, τε ήμῖν περοκείμενον ἐργον ἐπακεθίσεται, καὶ γέπολαδήσεται. Τοιαῦτά τινα λέγοντος τῇ γεανίσκῳ, καὶ αὐτοχόμενον τὸ λοιπὸν πλῆθος, σωμάτρα μόντων ἔδη καὶ πάντων τῷδε καὶ τελέ πόλιν, ἐπειδὴ διεφοίτησεν ηφίμη, σεβαῖσθν Γορδύγενδην αὐγορόδει. περαντέρμος δέ, καὶ γῆρας προϊχόμενος ἐκεῖνος, ἄλλως δὲ φιλόδοξος ἦν, γέδε αἰδῶς. υπέει, ἐλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, οὐ τὸν παρόντα. σὺ τε γῆρας ἐφίστω, καὶ πάντες δεινὸν νομίζων, εἰ δέοι, ἐν βασιλείᾳ τιμᾶς καὶ τελεύτησαι. πάντοι τὸ Λιβύον ἐθνος εὐθέως εδεδόγητο, καὶ τὰς μοι τῆς Μαζιμίνος τιμαῖς καὶ θύραι, εἰκόσι δὲ καὶ αἰδειάστη Γορδύγενδης τὰς πόλεις ἐκόσμησε τῷ τε κυρίῳ αὐτῷ σύρματι.

κριθότες, Αὐτοικανού ἐκάλεσαν αἱρέσαις.
Ἐπο. ἦν Λίβυες όπος μεσημβεῖα τῇ Ρωμαίων
φωνῇ καλεῖνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Οδέ Γορδανὸς ἐκάλετεῖται τῇ Θύρῳ, εἰ-
δα πάτηται εὐφράχθη, ἵμερων τινῶν, οἵδι φέ-
ρων βασιλέως ὄνομα καὶ χῆμα, ἀπάρας τε τῆς
Θύρας, εἰς τὴν Καρχηδόνα ἴπειχθη, λίγον δὲ
μεγίστης τε ἵστη καὶ πολυναύθρωπον, ἵνα ὥστε
καὶ Ρώμη πάντα πράττῃ. Ηγενή πόλις ἔχει-
ται, καὶ διωάμει χρυμάτων, καὶ πλήθει τῷ κα-
τοικεῖσθαι, καὶ μεγέθει, μόνης Ρώμης ἀπολεί-
πεται, φιλονεκτόστα πορὸς τὴν ἐν Αἴγυπτῳ
Ἀλεξανδρείας πόλιν, τοῦτο δεύτερεισιν. Εἶπεντο δὲ
ἀυτῷ πᾶσα η βασιλικὴ πομπὴ, τῷ μὲν
εργατισθεῖ, οἵ τινες ἱστανται ἔχει, καὶ τῷ καὶ τὸ
πόλιν ὅπου κενέρων νεωκίσκων, ἐν χρυματι τῷ
καὶ Ρώμηι προϊόντων δορυφόρων. αἱ τε ράβδοι
ἔδαφηφόρων, ὅπερ εἴτε σύμβολον εἰς τὰ Λα-
γυνῶντας τὰς βασιλικὰς δότο τῷ ιδιωτικῷ. τὸ
δὲ πῦρ προεπάμπονται, ὡς ὅτιν καὶ τύχει ἔ-
χει πορὸς ὀλίγον, ὥστε τὸ εἰκόνι τῆς Ρώ-
μης τὴν Καρχηδονίων πόλιν. Οὐ τε Γορδανὸς
χρειματάτε πάμπλειστα ἐκπέμπει πορὸς ἐκαστον.
τῷ καὶ τὴν Ρώμην πρωτότερη δοκίμηται, τοῖς

τε τῆς συγκλήτου δοκιμωτάτοις ἔπιστέλλει, ὡς
ἵστανται αὐτῷ πλεῖστοι φίλοι τε καὶ συγχρεῖς. ἐ-
ποίησε δὲ καὶ δημόσια γεάματα πρός τε τὸν
Ρώμαιων δῆμον, καὶ τὸν σύγκλιτον, διὰ τοῦτο
τύπον τε Λιβύων ἔδιλλον εἰς ἑαυτὸν σύμπινοιαν,
τῆς τε Μαξιμίνου ὀμότιτος κατηγόρει, σφοδρό-
ταταὶ εἰδῶς μισθματίων. αὐτός τε πᾶσαι πρᾳό-
τητα ὑπιχνεῖτο, συκοφάντας τε πάντας φυγα-
δεῖσθαι, καὶ παλινδικίαν διδάσκει τοῖς ἀδίκως κα-
τακειθεῖσι, τέσσερες φυγάδας εἰς τὰς πατείδας
ἐπιπλάγων· τοῖς δὲ στρατιώταις ὑπέχειτο ἔπιδο-
σιν χηιμάτων, ὅσην τὸ δεῖσθαι πρότερον, τοῦ τε δί-
μων νομᾶς ἐπίγγειλε. πρόχνοίσατο δὲ τὸ πρό-
τερον αὐτορεθῆναι τὸν καὶ τὸν Ρώμιον τοῦ στρα-
τοπέδων προεστῶτα, Βιταλιανὸς δὲ λοι ὄνομα αὐ-
τῷ. τότον γένει βαχύτατα καὶ ὀμότατα πράτ-
τοντα, φίλτατόν τε ὄντα καθωσιωμένον τὸ
Μαξιμίνων. ωσπερ δέ τὸν μὴ τοῖς πράττο-
μενοις φύναις αὐτιστῇ, καὶ τῷ ἐκείνῳ φόβῳ
μηδεὶς αὐτῷ συνάριται, πέμπει τὸν ταυτίαν
τῷ ἔθνει, νεανίσκου φύσει εὔτολμον, καὶ τὸ
σῶμα τὸν αὐχεῖν, καὶ τὸν ἥλικίαν ἀκμάζοντα,
πρόθυμόν τε ἐς τὸν ὑπὲρ ἑαυτὸν κίνδυνον, πα-
ραδάσεις αὐτῷ ἐκατοντάρχας καὶ στρατιώτας τι-
νας, οἵς ἔδωκε κατασειμασμένα γεάματα
ἐν πυκτοῖς πίναξι, διὰ τὸν τὸν διπόρρυτον καὶ
κρύπτα ἀγγέλματα τοῖς βασιλεῦσιν ἔπιστέλ-
λεται. κελδέει δὲ αὐτοῖς, πρὸ τῆς ἐτοῖς τοῖς
τὸν Ρώμιον κατελθεῖσιν, ἔπιστηναι εἴτι δικά-
ζον-

Ζαντί, καὶ αὐτοχωρικότι τῷ Βιταλιάρῳ ἐν τῷ
τῷ δικαστεύσι οἰκίσκῳ, εἴθα μόνος τὰ διπύρρη-
τα καὶ κρυπτὰ δοκῶντα, ύπερ σωτείας τῷ βα-
σιλέως ἱρούνατε, καὶ ζεύταζε, διλόσαι τε ὅτι
φέρεσι γεάμματα φρός Μαξιμίνου διπύρρητα,
ὅπι τότε καθά τη πεμφθῆναι ύπερ αἰτθαλείας
τῷ βασιλέως. φραστοισαδαι δὲ βέλεθαι καὶ
διαλεχθεῖαι αὐτῷ ἴδιαιτερον, αἰπαγγεῖλαι τε
τὰ κυτεταλμύνα. Διαχολγυριών δὲ ἐκείνων τοῦ
τὸν τῷ σφραγίδων ἔπιγνωσιν, φραστοιχυριών
ώς δι εργυτάστι, οἵς εἶχον, χασκολπιδίοις ξι-
φεσι φονεῦσαι. ἀπέρ πάντα φράχωρισιν, ως ε-
κέλσοσιν. ἔτι γὰρ νυκτὸς γόσις, ὥστερ ἐκείνος εἰώ-
θει, φρὸν ίμέρας φροϊσάμι, επέσισαν αὐτῷ ιδύα-
ζοντι, μὴ δὲ πολλῷ πλύθες παρόντος. οἱ μὲν γὰρ
μὲν φροσελιλύθεσαν. οἱ δὲ φροσαγορέσαντες,
φρὸν ίμέρας αὐτοχωρίκεσαν. ήσυχίας γνόγοσις,
ολίγων τέ φρὸν τῷ οἰκίσκῳ, διλώσαντες αὐτῷ τὰ
φροειρημύνα, ράδίως εἰσεδέχθησαν. ἔπιδόντες
δὲ τὰ γεάμματα, ἐκείνα ταῖς σφραγίσι τὰς ἔ-
ψεις ἔπιβάλλοντος, φροβαλόντες τὰ ξιφίδια,
καὶ παίσαντες, φονδύσιν, ἔχοντές τε αὐτὰ φρόνο-
πα, φροπιδῶσιν. οἱ δὲ παρόντες ἐκπλαγήτες,
αὐτοχωρίσαν, οἰόμψοι Μαξιμίνος τὸν κέλσοσιν
εἶναι. καὶ γὰρ ἐποίει τότο πολλάκις, καὶ φρέ-
τος δοκοωῶτας εἶναι φιλτάτος. κατελθόντες δὲ
ἄρχε μάσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, φροτιθέασι τὰ φρὸν
τὸν δῆμον Γορδύανος γεάμματα, τοῖς τε ύπατοις
καὶ τοῖς λοιποῖς τὰ επεισαλμύνα διδόσασι. διασ-
κεδαί-

κεδανύνται τε ὑπ' αὐτῷ φίμη, ως ἡραὶ ω Μαξιμῖνος εἴη αὐγρημένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ως δέ διεφοίτε πεῦτε, μέθεως πᾶς ὁ δῆμος, ὥστερ ἀνθεσιῶν, διέτει πανταχό. καὶ πάτες μὲν ὡς ὄχλοι κάφοι πρὸς τὰ καινοτομεῖμα. ὁ δέ Ρωμαίων δῆμος ἐν πλήθει μεγίστῳ καὶ ποικίλῳ, συγχλύδων τε αὐθρώπων, πολὺ καὶ ράχδιον ἔχει τὸ τῆς γυνώμης δίκιντον. αὐδειάτες δὲν καὶ εἰκόνες, τιμαί τε πᾶσαι τῷ Μαξιμίνῳ κατεσπώντο. καὶ τὸ κρυπτὸν πρότερον ἦτο φόβον, μῆσος, αὔδεες καὶ αὐτεξέστον θρόμbus, ἀκαλύπτως οὖτε χεῖτο, ἵτε σύγκλιτος συνελθόσα, πελν τὸ ἀκερβὲς εἰδούσι τῷ Μαξιμίνῳ, ἐκ τῆς παράστης τύχης τὰ μέλοντα πιεσθεῖσες, τὸν Γορδονὸν ἄμα τῷ γῷ, σεβαστὸς αὐτογορεύσι, τὰς δέ τῷ Μαξιμίνῳ τιμὰς αὐτοῖς πέπλεσι. συκοφανταί τε δέν, καὶ οἱ θρόμbus τῶν κατύοροι, ἢ ἔφοδυοι, ἢ τὸ τῷ αδικηθεῖστον αὐγρεῦτο. ἐπίθεποί τε καὶ δικαστοί, οἱ τῆς ἐκείνης ὠμότητος ὑπιρέται, συρπύτες ψάσσοντες τὸν ὄχλον, εἰς τὰς ὄχετὰς ἐρρίπτουσι. φόνος τε γένεται ὅλιγος ἐγένετο, καὶ μηδὲν αδικησάντων αὐθρώπων. βανεισάς γένεται ἐαυτῷ, ἢ καὶ αὐτοῖς τὸν πράγματιν ἀγοραίοις, καὶ εἴ τις περόστινα βραχεῖσιν αἰτίαν